

D E C I Z I E

cu privire la respingerea cererii de apel declarată de SRL „Star-Net Soluții” prin intermediul avocatului Jigău Radu.

în cadrul cererii de chemare în judecată depusă de înaintată de SRL „Star-Net Soluții” către Movila Oxana cu privire la încasarea datoriei, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 23.03.2026,

Dosarul nr. 2a-566/2026
PIGD nr. 2-25181055-03-2a-27052026

Prima instanță: Judecătoria Bălți (sediul Central) (judecător Eduard Balan)

10 iulie 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părţilor, cererea de apel declarată de SRL „Star-Net Soluții” prin intermediul avocatului Jigău Radu

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Președinte,*
Alina Țihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

A constatat următoarele:

La data de 31 decembrie 2025, SRL „Star-Net Soluții” a depus cerere de chemare în judecată către Movila Oxana cu privire la încasarea datoriei, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la data de 15 noiembrie 2019 între SRL „StarNet Soluții”, în calitate de furnizor și Movila Oxana, în calitate de abonat, a fost semnat contractul de furnizare a serviciilor de comunicații electronice persoanei fizice nr.020600/1119,

fapt ce a generat apariția raporturilor juridice între părți.

Conform contractului, relațiile contractuale între furnizor și abonat ce țin de furnizarea serviciilor care fac obiectul prezentului contract sunt reglementate de Anexa (anexele) specifice contractate de abonat, prezentul contract, acordurile adiționale la contract (după caz) semnate de abonat, câte un exemplar care se înmânează abonatului, precum și tarifele serviciilor contractate, care pot fi vizualizate și descărcate pe www.starnet.md, toate fiind parte integrată a contractului.

Totodată, potrivit contractului nr.020600/1119 din 15 noiembrie 2019, pârâta Movila Oxana a semnat și confirmat că a primit contractul, Anexa (le) privind serviciile contractate, fiind acceptate și negociate.

Totodată, potrivit punctului 1.1 din contract pentru prestarea serviciilor de comunicații electronice persoanei fizice (HOME), furnizorul va presta abonatului serviciile contractate de comunicații electronice, iar abonatul va utiliza aceste servicii și le va achita în ordinea și modul stabilit.

La data de 31 mai 2023 contractul nr.020600/1119 încheiat între SRL „StarNet Soluții", în calitate de furnizor și Movila Oxana a fost reziliat unilateral, drept motiv fiind neexecutarea obligațiilor pecuniare a abonatului. În baza actului de verificare, datoria restantă la data de 20 ianuarie 2025 constituie 5 119,39 lei, formată din diferența sumei rămase (taxa de reziliere, taxa pentru echipamente) din 02 mai 2023, care urmează a fi achitată de către pârâtă.

Potrivit contractului de comodat a echipamentului de comunicații electronice nr.020600/1119, pârâtei i-a fost transmis în comodat echipamentele HW-HG8546M în valoare de 1 000,00 lei, STB Mag 322 în valoare de 1 100,00 lei, STB Mag 322 în valoare de 1 100,00 lei, STB Mag 322 în valoare de 1 100,00 lei iar potrivit punctului 1 din contract, echipamentele au fost transmise abonatului pe perioada valabilității contractului și constituie proprietatea exclusivă a furnizorului.

A susținut că, în baza punctului 9.4 din contract privind prestarea serviciilor de comunicații electronice persoanei fizice, abonatului se v-a calcula o penalitate pentru neexecutarea obligațiilor pecuniare în urma rezoluțiunii contractului anticipat, conform formulei: suma datoriei (inclusiv pentru echipamentul nereturnat) x 0,2% x zile restante. Astfel, penalitatea pentru pârâta Movila Oxana constituie suma de 6 430,00 lei, formată din: suma datoriei – 5 119,39 lei; procentul pentru fiecare zi de întârziere - 0,2%; zile restante - 628 zile (02 mai 2023-20 ianuarie 2025).

Totodată a indicat că, anterior înaintării prezentei acțiuni în instanța de judecată, pârâta a fost notificată despre necesitatea achitării datoriei restante și a penalității, fiind preîntâmpinată că în cazul neexecutării obligațiilor pecuniare, contractul va fi rezoluționat unilateral. Notificarea a fost înaintată la data de 24 ianuarie 2025 la adresa de domiciliu, însă cu toate acestea, nu și-a onorat obligațiile ce îi revin din contractul de prestări servicii, iar notificarea expediată prin poșta terestră a fost restituită ca nereclamată.

Reclamanta a solicitat încasarea din contul pârâtei Movila Oxana a mijloacelor financiare în mărime totală de 5 119,39 lei, penalității de întârziere în mărime de 6 430,00 lei precum și compensarea cheltuielilor de judecată inclusiv cheltuielile de asistența juridică.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Bălți sediul Central, Balan Eduard din 02 ianuarie 2026, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare conform procedurii cererilor cu valoare redusă.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 23.03.2026, acțiunea a fost admisă parțial:

✓ S-a încasat de la Movila Oxana în beneficiul SRL „Star-Net Soluții” datoria în mărime de 5 119,39 (cinci mii una sută nouăsprezece,39) lei și penalitatea de întârziere în mărime de 5 119,39 (cinci mii una sută nouăsprezece,39) lei;

✓ S-a încasat de la Movila Oxana în beneficiul SRL „Star-Net Soluții” suma de 909,51 (nouă sute nouă,51) lei, drept compensare a cheltuielilor de judecată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la data de 21.04.2026 (potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de apel nemotivată), SRL „Star-Net Soluții” prin intermediul avocatului Jigău Radu a contestat hotărârea primei instanţe, solicitând admiterea apelului și casarea parțială a hotărârii cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea va fi admisă integral.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozitivul hotărârii contestate cu apel a fost emis la data de 23.03.2026, iar cererea de apel nemotivată, a fost depusă la 21.04.2026, prin urmare în termenul prevăzut de lege.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, SRL „Star-Net Soluții” a invocat că instanța de fond a aplicat eronat normele de drept material și a depășit limitele învestirii sale procesuale prin reducerea din oficiu a penalității contractuale, în lipsa unei cereri formulate de debitor și fără indicarea temeiului legal care ar permite o asemenea ingerință în convenția părților.

În opinia apelantei, soluția instanței contravine regimului juridic al clauzei penale, astfel cum acesta este consacrat de art. 947 din Codul civil, care stabilește natura și funcția acesteia în raporturile contractuale. Potrivit dispozițiilor legale menționate, clauza penală reprezintă o evaluare anticipată a prejudiciului convenită de părți, având rolul de a asigura executarea obligației și de a sancționa neexecutarea acesteia.

Apelanta arată că legea recunoaște în mod expres libertatea părților de a stabili cuantumul penalității, prevăzând posibilitatea convenirii unei penalități mai mari decât prejudiciul efectiv. Această soluție legislativă reflectă funcția specifică a clauzei penale, care nu are doar un caracter compensatoriu, ci și unul coercitiv și preventiv, destinat să descurajeze neexecutarea obligațiilor contractuale.

Din această perspectivă, apelanta consideră că simplul fapt că penalitatea, prin acumulare în timp, a depășit cuantumul datoriei principale nu constituie, prin el însuși, un temei pentru calificarea clauzei ca fiind excesivă sau abuzivă. O asemenea situație reprezintă consecința firească a neexecutării obligației de către debitor și a duratei acestei neexecutări, iar nu rezultatul unei disproporții existente la momentul încheierii contractului.

Totodată, apelanta invocă dispozițiile art. 953 din Codul civil, apreciind că legiuitorul a reglementat în mod expres și limitativ mecanismul reducerii penalității. În acest sens, susține că alin. (1) al articolului menționat permite reducerea penalității numai în cazuri excepționale și exclusiv la cererea debitorului, instanța urmând să țină seama atât de interesele patrimoniale, cât și de celelalte interese ocrotite prin lege ale creditorului. De asemenea, alin. (2) și (3) ale aceluiași articol stabilesc limite suplimentare ale intervenției instanței, excluzând reducerea penalității în anumite ipoteze, inclusiv în materia obligațiilor pecuniare atunci când rata penalității nu depășește rata legală.

În viziunea apelantei, această normă are caracter special și derogatoriu, consacrând principiul potrivit căruia voința contractuală a părților trebuie respectată, iar intervenția instanței este permisă numai în situațiile expres și limitativ prevăzute de lege.

Apelanta apreciază că justificarea reținută de instanța de fond pentru reducerea penalității este

contrară cadrului normativ aplicabil. În special, aceasta critică raționamentul potrivit căruia penalitatea ar deveni disproporționată doar pentru faptul că depășește valoarea obligației principale, susținând că instanța a desprins din art. 947 din Codul civil o limitare care nu rezultă din textul legii.

În acest sens, apelanta arată că art. 947 alin. (1) din Codul civil definește doar forma pe care o poate îmbrăca prestația datorată cu titlu de penalitate, fără a institui obligația existenței unei echivalențe între penalitate și obligația principală. Mai mult, alin. (3) al aceluiași articol permite stipularea penalității sub forma unei cote din valoarea obligației garantate sau a părții neexecutate, iar alin. (4) consacră expres posibilitatea convenirii unei penalități mai mari decât prejudiciul efectiv.

Prin urmare, apelanta susține că împrejurarea potrivit căreia penalitatea exprimată procentual poate depăși, prin acumulare, valoarea debitului principal nu demonstrează, prin ea însăși, caracterul disproporționat al acesteia. O asemenea concluzie putea rezulta doar în urma unei analize concrete a tuturor circumstanțelor cauzei, iar nu exclusiv printr-o comparație aritmetică între cuantumul penalității și valoarea creanței principale.

Apelanta relevă că litigiul privește executarea unei obligații pecuniare rezultând din prestarea serviciilor de comunicații electronice, situație care intră în sfera de aplicare a art. 953 din Codul civil. Cu toate acestea, instanța de fond nu a aplicat mecanismul prevăzut de această normă, întrucât debitorul nu a formulat o cerere de reducere a penalității și nici nu a invocat caracterul disproporționat al acesteia.

Totodată, apelanta apreciază ca fiind nejustificată trimiterea instanței la hotărârile Curții Supreme de Justiție pronunțate în cauzele nr. 2ra-1773/23 și nr. 2rac-269/22, întrucât raporturile juridice analizate în acele spețe erau guvernate de reglementările Codului civil în redactarea anterioară datei de 1 martie 2019, reglementare care permitea instanței intervenția din oficiu asupra cuantumului penalității. Potrivit apelantei, această soluție legislativă nu se mai regăsește în Codul civil în vigoare și, prin urmare, nu este aplicabilă raportului juridic dedus judecății.

Apelanta susține că, în loc să respecte limitele impuse de art. 953 din Codul civil, instanța a redus penalitatea invocând caracterul pretins disproporționat al acesteia, fără a verifica incidența condițiilor restrictive prevăzute de lege. În opinia sa, o asemenea abordare golește de conținut caracterul excepțional al reducerii penalității și transformă această măsură într-o regulă generală de intervenție judiciară.

De asemenea, apelanta arată că, potrivit Codului civil în vigoare, reducerea penalității nu poate opera automat și nici din oficiu, ci numai la solicitarea expresă a părții interesate și în prezența unui temei justificativ concret, apt să demonstreze caracterul vădit disproporționat al penalității în raport cu circumstanțele cauzei.

În lipsa unei asemenea cereri și în absența probelor corespunzătoare, apelanta consideră că instanța nu era îndreptățită să reducă penalitatea convenită de părți și nici să intervină asupra efectelor contractului, cu încălcarea art. 996 din Codul civil și a principiilor generale consacrate de art. 10–14 din același cod.

În continuare, apelanta invocă dispozițiile art. 14 din Codul civil, potrivit cărora nicio persoană nu poate obține un avantaj din propriul comportament ilicit sau de rea-credință.

În opinia sa, debitorul nu poate beneficia de diminuarea consecințelor contractuale ale propriei neexecutări în lipsa unei apărări efective și probate, iar instanța nu poate suplini pasivitatea procesuală a acestuia prin invocarea din oficiu a unor motive de reducere a penalității.

Apelanta apreciază că, prin reducerea penalității din proprie inițiativă, instanța s-a substituit părții pârâte și a acționat, în fapt, în apărarea intereselor acesteia, constatând

disproporționalitatea penalității fără ca o asemenea apărare să fi fost formulată și probată. În opinia sa, această intervenție contravine principiului disponibilității, egalității armelor și rolului imparțial al instanței.

Totodată, apelanta susține că instanța a ignorat interesul legitim al reclamantei de a obține repararea consecințelor neexecutării obligației, inclusiv pentru imobilizarea îndelungată a mijloacelor financiare ce i se cuveneau și pentru lipsirea acesteia de posibilitatea utilizării lor potrivit propriului interes economic.

De asemenea, apelanta consideră că, prin soluția adoptată, instanța a lipsit de efect util dispozițiile art. 947 din Codul civil, ignorând dreptul părților de a stabili anticipat cuantumul prejudiciului și posibilitatea expres recunoscută de lege ca penalitatea să depășească prejudiciul efectiv.

În opinia apelantei, intervenția instanței nu poate fi justificată nici prin prisma regimului clauzelor abuzive, întrucât aceasta nu a constatat existența unui dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, ci s-a limitat la sancționarea efectelor economice produse de neexecutarea obligației. Or, calificarea oricărei penalități care depășește, în timp, valoarea datoriei principale ca fiind abuzivă ar echivala cu limitarea libertății contractuale consacrate de art. 947 din Codul civil și cu transformarea excepției prevăzute de art. 953 într-o regulă generală.

În concluzie, apelanta susține că soluția instanței reprezintă o ingerință nejustificată în voința contractuală a părților și o aplicare eronată a normelor de drept material, prin ignorarea naturii juridice a clauzei penale și a mecanismului legal prin care aceasta poate fi ajustată în mod excepțional. Totodată, apreciază că instanța și-a întemeiat hotărârea pe un temei juridic care nu a fost supus dezbaterii contradictorii, încălcând astfel garanțiile fundamentale ale procesului civil, motiv pentru care solicită casarea hotărârii în partea referitoare la reducerea penalității și admiterea integrală a pretențiilor formulate.

Apelanta contestă și soluția instanței de fond privind diminuarea cheltuielilor de judecată aferente taxei de stat, apreciind că aceasta a fost dispusă în mod nejustificat.

În acest sens, susține că instanța nu a respins ca neîntemeiată pretenția privind încasarea penalității, ci, dimpotrivă, a recunoscut existența dreptului reclamantei de a solicita penalitatea contractuală, reducând doar cuantumul acesteia prin propria apreciere asupra caracterului său pretins disproporționat.

Potrivit apelantei, diminuarea penalității nu a avut la bază netemeinicia acțiunii și nici inexistența dreptului pretins, ci exclusiv intervenția instanței asupra unei clauze contractuale valabile. În aceste condiții, reclamanta nu poate fi sancționată prin reducerea cheltuielilor de judecată pentru o diminuare dispusă din inițiativa instanței și în lipsa unei cereri formulate de partea adversă.

Apelanta apreciază că aplicarea mecanică a regulii proporționalității prevăzute de art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă este nejustificată, întrucât această regulă operează în ipoteza în care anumite pretenții sunt respinse ca neîntemeiate, iar nu atunci când dreptul material pretins este recunoscut, însă cuantumul prestației este redus prin aprecierea instanței.

În consecință, apelanta consideră că diminuarea taxei de stat puse în sarcina pârâtului nu este justificată, deoarece reclamanta a suportat această cheltuială pentru valorificarea unui drept contractual recunoscut ca întemeiat. În caz contrar, aceasta ar suporta o parte din cheltuielile de judecată nu ca efect al netemeiniciei acțiunii, ci exclusiv ca urmare a intervenției instanței asupra cuantumului penalității, situație pe care o apreciază ca fiind contrară principiului reparării integrale a cheltuielilor efective suportate de partea care a câștigat procesul.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil consideră că apelul urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de fond din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.385 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după de judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

Potrivit art.276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Valoarea acțiunii fără dobândă nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei din care considerente cauza a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă.

Potrivit art.276^3 alin.(1) și (2) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică.

Potrivit prevederilor art.276^4 alin. (5) CPC RM instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.2763 fiind aplicabile corespunzător astfel, instanța de apel a examinat cererea de apel în procedura scrisă, fără citarea părților.

Consecvent, Colegiul reține că prima instanţă a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material şi procedural, apreciind la justa valoare probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, RM şi a pronunțat o hotărâre legală şi întemeiată.

În cadrul examinării cauzei, Colegiul Civil a constatat că la data de 15 noiembrie 2019, între SRL „Star-Net Soluții”, în calitate de furnizor, și Movila Oxana, în calitate de abonat, a fost încheiat contractul nr.020600/1119 privind prestarea serviciilor de comunicații electronice persoanei fizice (HOME) (f.d.13-19, 20-24).

Potrivit punctelor 1.1-1.3. din contractul menționat părțile au stabilit că, furnizorii vor presta abonatului serviciile de comunicații electronice contractate, iar abonatul va utiliza aceste servicii și le va achita în ordinea și modul stabilit. Tipurile și condițiile comerciale ale serviciilor contractate sunt prevăzute în Anexa nr.l, parte integrantă la prezentul Contract. Acordarea serviciilor contractate include instalarea echipamentului în încăperile abonatului și se efectuează în baza uneia din următoarele tehnologii: - Tehnologia FTTx; - tehnologia „Wi-Fi”;- tehnologia LAN; - Alte tehnologii.

Potrivit punctelor 3.1. - 3.4. și punctul 3.6. din contract, în ziua semnării prezentului contract abonatul va achita taxa de abonament și taxa de garanție pentru ultima lună de prestare a serviciilor contractate. În primele 5 zile lucrătoare ale fiecărei luni furnizorul va emite și va transmite abonatului factura care va conține taxa de abonament pentru luna următoare și după caz data pentru serviciile adiționale prestate în luna precedentă. În următoarea lună după conectarea serviciilor contractate, în factură va fi inclusă taxa de abonament recalculată conform numărului de zile de prestare a serviciilor în luna de conectare. Factura se va achita de către abonat până la începutul lunii de prestare a serviciilor prin intermediul următoarelor modalități de plată: în numerar – la filialele reprezentantele bancare sau terminale de plăți electronice, online – prin sistemele bancare la distanță (Bank-Client), prin intermediul paginii web – www.starnet.md sau prin virament (de la persoane fizice). Toate taxele sau plățile percepute de

la abonat includ TVA. Nerecepționarea facturii sau dezacordul cu suma indicată în acesta, nu exonerează abonatul de la obligația de a achita factura în termen.

Potrivit punctelor 4.23., 4.30, 4.32 din același contract, abonatul se obligă: 4.23 - să achite serviciile contractate cele adiționale cu respectarea termenelor și condițiilor din prezentul contract; 4.30. – să onoreze obligațiunile stipulate în contractul de comodat al echipamentelor de utilizare returnare a echipamentelor primite în folosință temporară, cu titlu gratuit, de la furnizor. Abonatul va returna obligatoriu în termen de 10 zile calendaristice din momentul rezilierii contractului echipamentele primite în comodat de la furnizor, în caz contrar abonatul va achita costul echipamentelor indicate în Anexele la contract sau contractul de comodat; 4.32. – să achite suma datorată și penalitatea înaintată de furnizor, în cazul rezilierii serviciilor contractate în modul și termenii stabiliți în contract.

Potrivit punctelor 5.1-5.4. din contract, în cazul neachitării de către abonat a facturii la data de 1 a lunii și lipsei unei cereri în scris a abonatului de reziliere anticipată a contractului, abonatul va fi trecut în statut „Debitor activ". Perioada maximală de aflare a clienților în statutul „Debitor activ" este de 1 lună. În cazul neachitării facturii după o lună, fiind în statutul de „Debitor activ" (în condițiile p.5.1.), abonatul va fi suspendat temporar de la servicii și va fi trecut în statut de „Client suspendat". Perioada maximală de aflare a abonatului în statut de „Client suspendat" va fi de 2 luni. Condiții generale în perioada de suspendare temporară: a) serviciile vor fi suspendate integral, cu excepția accesului la Serviciul de Urgență 112, în cazul serviciilor de telefonie; b) contul de plată pentru această perioadă nu se va emite. În cazul achitării datoriei în perioada de suspendare, serviciile vor fi reactivate, imediat la primirea confirmării plății în sistemele automatizate. Factura se va emite pentru zilele rămase în luna în care a fost efectuată achitarea. În cazul neachitării de către abonat a facturii după expirarea perioadei de suspendare temporară, furnizorul va iniția procedura de reziliere unilaterală a contractului în modul și în condițiile stabilite în prezentul contract.

Potrivit punctului 9.3 din contract, furnizorii sunt în drept să rezilieze unilateral contractul din culpa abonatului în următoarele cazuri: a) nerespectarea de către abonat a obligațiilor stipulate în prezentul contract; b) la expirarea a 2 luni de zile după perioada de suspendare temporară a abonatului de la serviciile contractate.

Potrivit anexei nr.1 la contractul privind furnizarea serviciilor de comunicații electronice persoanelor fizice (HOME) nr.020600/1119 din 15 noiembrie 2019, abonatul Movila Oxana a fost conectată la oferta standard, prețul abonamentului fiind 280 lei, taxa de rezoluțiune de bază 1 500,00 lei. Potrivit punctului 2, durata minimă contractuală s-a stabilit 24 luni (f.d. 25-26, 27).

Conform contractului de comodat a echipamentului de comunicații electronice nr.020600/1119, pârâtei i-au fost transmise în comodat echipamentele HW-HG8546M în valoare de 1 000,00 lei, STB Mag 322 în valoare de 1 100,00 lei, STB Mag 322 în valoare de 1 100,00 lei și STB Mag 322 în valoare de 1 100,00 lei (f.d. 28-29, 30).

Potrivit punctului 1 din contractul de comodat menționat, în baza prezentului contract, comodantul oferă în folosință temporară (comodat) echipamente de comunicații electronice, iar comodatarul primește în folosință temporară (comodat) următoarele echipamente (denumite în continuare „echipamente"), în scopul utilizării serviciilor contractate în baza contractului de prestare a serviciilor de comunicații electronice persoane fizice nr.020600/1119 din 15 noiembrie 2019, cu instalarea acestora la adresa comodatarului ***** Echipamentele transmise comodatarului în baza contractului de comodat, constituie proprietatea exclusiva a comodantului, care are dreptul să schimbe, să îmbunătățească, să schimbe locația sau să regleze acest echipament.

Potrivit actului de verificare pentru perioada 15 noiembrie 2019– 20 ianuarie 2025, rezultă că datoria pârâtei Movila Oxana, formată ca urmare a neachitării serviciilor prestate, constituie suma de 5 119,39 lei (f.d.32).

Prin notificarea din 24 ianuarie 2025, SRL„StarNet Soluții" a informat pârâta Movila Oxana că a acumulat o datorie în sumă totală de 5 119,39 lei, formată ca urmare a executării necorespunzătoare a obligațiilor asumate prin contractul nr.020600/1119 din 15 noiembrie 2019, compusă din: taxa de reziliere – 819,39 lei, compensarea prejudiciului pentru echipament – 1 000,00 lei, compensarea prejudiciului pentru echipament – 1 100,00 lei, compensarea prejudiciului pentru echipament – 1.100 lei, compensarea prejudiciului pentru echipament – 1.100 lei. Totodată, pârâta a fost informată că, la data de 20 ianuarie 2025, pentru întârzierea executării obligațiilor de plată, a fost calculată o penalitate în sumă de 6 430,00 lei, calculată conform formulei: suma restantă × 0,2% × zile restante. În notificare s-a indicat că refuzul unilateral de executare a obligațiilor contractuale este inadmisibil, iar debitorul care nu execută obligațiile asumate este ținut să repare prejudiciile cauzate creditorului. De asemenea, în conformitate cu prevederile contractuale, pârâtei i-a fost acordat un termen de grație de 10 zile din momentul recepționării notificării pentru achitarea benevolă a datoriei totale în sumă de 11 549,39 lei, fiind avertizată că, în cazul neachitării datoriei în termenul acordat, contractul va fi reziliat unilateral fără o notificare suplimentară, iar reclamantul va recurge la apărarea drepturilor sale pe cale judiciară, cu suportarea de către debitor a cheltuielilor suplimentare aferente (f.d. 10-12).

La data de 31 decembrie 2025, SRL „Star-Net Soluții" a depus cerere de chemare în judecată către Movila Oxana cu privire la încasarea datoriei, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată, solicitând încasarea din contul pârâtei Movila Oxana a mijloacelor financiare în mărime totală de 5 119,39 lei, penalității de întârziere în mărime de 6 430,00 lei precum și compensarea cheltuielilor de judecată inclusiv cheltuielile de asistența juridică.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Bălți sediul Central, Balan Eduard din 02 ianuarie 2026, cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare conform procedurii cererilor cu valoare redusă.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 23.03.2026, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Movila Oxana în beneficiul SRL „Star-Net Soluții" datoria în mărime de 5 119,39 (cinci mii una sută nouăsprezece,39) lei și penalitatea de întârziere în mărime de 5 119,39 (cinci mii una sută nouăsprezece,39) lei. S-a încasat de la Movila Oxana în beneficiul SRL „Star-Net Soluții" suma de 909,51 (nouă sute nouă,51) lei, drept compensare a cheltuielilor de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea menționată, la data de 21.04.2026 (potrivit dății indicate pe plicul ce conținea cererea de apel nemotivată), SRL „Star-Net Soluții" prin intermediul avocatului Jigău Radu a contestat hotărârea primei instanţe, solicitând admiterea apelului și casarea parțială a hotărârii cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea va fi admisă integral.

În conformitate cu dispozițiile art. 373 Cod de procedură civilă, (1) instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

(2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

Conform art.9 alin.(1) Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Alin.(2) Drepturile și obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art.15 alin.(1) Codul civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Prin natura sa, raportul juridic obligaţional este menit să producă efecte juridice. Efectul general al oricărei obligaţii este de a da creditorului dreptul de a obţine de la debitor îndeplinirea exactă a prestaţiei la care s-a obligat. Dar, pentru ca o obligaţie să poată fi executată, mai întâi de toate, este necesar ca aceasta să existe. Obligaţiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condiţiile prevăzute în actul din care au luat naştere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul şi modul de executare.

Potrivit art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Articolul 776 Cod civil prevede că, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 aliniatele (1) și (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

În temeiul art.992 alin.(1) din Codul Civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice, iar potrivit art.993 alin.(2), părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conținutul lor.

Potrivit art. 1375 Cod civil, (1) Prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. (2) Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.

În corespundere cu art.1376 alin.(1) și (2) Codul civil, plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor. Dacă plata pentru servicii se calculează pe anumite perioade, sumele vor fi acordate după încheierea fiecărei perioade în parte.

Conform art.947 alin.(1) din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Alin.(3) Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Alin.(4) Părţile pot conveni asupra unei penalități mai mari decît prejudiciul. Alin.(5) Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată.

Art.948 Codul civil, stipulează că, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

Conform art.953 alin.(1) Codul civil, în cazuri excepţionale, luîndu-se în considerare toate împrejurările, instanţa de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalităţii disproporţionat de mari. La reducerea penalităţii, trebuie să se ţină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci şi de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului. Alin.(2) Nu se admite reducerea penalităţii în cazul în care aceasta a fost stinsă prin executare benevolă. Alin.(3) Nu se

admite reducerea penalităţii pentru întîrzierea executării obligaţiei pecuniare în cazul în care rata penalităţii este egală sau mai mică decît rata legală aplicabilă conform art.942.

Potrivit punctului 4.17 din contractul privind prestarea serviciilor de comunicații electronice pentru persoane fizice „HOME” nr.020600/1119 din 15 noiembrie 2019, părțile au prevăzut dreptul furnizorului de a aplica abonatului penalități conform clauzelor contractuale. Totodată, conform punctului 9.4 din contract, taxa de reziliere anticipată stipulată la Anexa nr.1 se va achita de către abonat doar în caz de reziliere anticipată a prezentului contractului. În cazul în care la expirarea a 10 zile calendaristice de la data rezilierii anticipate ale contractului abonatul nu și-a onorat obligațiile sale pecuniare, atunci la suma restantă va fi adăugată o penalitate în mărime de 0,2% din suma datorată inclusiv prețul pentru echipamentul nereturnat pentru fiecare zi de întârziere.

De asemenea, potrivit calculului detaliat al penalității de întârziere efectuat în conformitate cu punctul 9.4 din contract, pentru perioada 02 mai 2023 – 20 ianuarie 2025, cuantumul penalității constituie 6 429,95 lei (f.d. 33–39).

Colegiul nu poate reține argumentele apelantei potrivit cărora împrejurarea că penalitatea a depășit cuantumul obligației principale nu ar constitui, prin ea însăși, un temei suficient pentru constatarea caracterului său disproporționat. O asemenea interpretare contravine orientării jurisprudențiale consacrate a Curții Supreme de Justiție, care a statuat că, în cazul penalităților calculate procentual pentru fiecare zi de întârziere, fără instituirea unui plafon sau a unui alt mecanism de limitare, acestea devin disproporționate din momentul în care depășesc cuantumul obligației principale. Într-o asemenea situație, obligația accesorie încetează să mai îndeplinească funcția juridică proprie clauzei penale și dobândește un caracter excesiv, incompatibil cu natura sa.

În consecință, Colegiul reține că obligația principală reprezintă reperul obiectiv în funcție de care se apreciază întinderea rezonabilă a clauzei penale.

La caz, Colegiul nu poate reține argumentul apelantei potrivit căruia instanța de fond nu era în drept să reducă penalitatea în lipsa unei cereri formulate de debitor, întrucât această critică pornește de la premisa greșită că intervenția instanței s-a realizat exclusiv în temeiul art.953 Cod civil.

În speță, raportul juridic dedus judecății izvorăște dintr-un contract de furnizare a serviciilor de comunicații electronice încheiat între un profesionist și o persoană fizică ce a contractat serviciile în scopuri personale, astfel încât acesta constituie un contract cu consumatorul. În asemenea raporturi juridice, instanța este obligată să verifice inclusiv din oficiu dacă clauzele contractuale nu au caracter abuziv, protecția conferită consumatorului fiind una de ordine publică.

Potrivit art.1077 alin.(1) pct.6 Cod civil, este considerată abuzivă clauza care are ca obiect sau efect solicitarea de la consumatorul care nu și-a executat obligația fără justificare a unei penalități disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat prin neexecutarea obligațiilor contractuale.

Prin urmare, verificarea caracterului proporțional al penalității nu este condiționată de formularea unei cereri exprese din partea consumatorului și nu reprezintă aplicarea mecanismului reducerii penalității prevăzut de art.953 Cod civil, ci exercitarea controlului judiciar asupra caracterului abuziv al unei clauze contractuale, control pe care instanța este obligată să îl efectueze ori de câte ori din actele cauzei rezultă că litigiul privește un contract încheiat cu un consumator.

În cauza dedusă judecății, clauza contractuală prevede aplicarea unei penalități de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere asupra întregii datorii restante, inclusiv asupra valorii echipamentului și taxei de reziliere, fără instituirea vreunui plafon maximal ori a unui alt mecanism de limitare a acumulării acesteia. Ca efect al acestei modalități de calcul, penalitatea continuă să crească exclusiv prin trecerea timpului, indiferent de întinderea prejudiciului efectiv suportat de creditor.

În speță, pentru o creanță principală în cuantum de 5 119,39 lei, reclamanta a solicitat o penalitate de 6 430,00 lei, astfel încât obligația accesorie a ajuns să depășească valoarea obligației principale. O asemenea consecință demonstrează că penalitatea nu mai îndeplinește exclusiv funcția de garantare și de evaluare anticipată a prejudiciului, ci dobândește un caracter excesiv și sancționator, generând un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților în detrimentul consumatorului.

Colegiul reține că dreptul părților de a conveni asupra unei penalități superioare prejudiciului, recunoscut de art.947 alin.(4) Cod civil, nu exclude controlul caracterului abuziv al clauzei penale în contractele cu consumatorii. Libertatea contractuală nu poate justifica menținerea unei clauze care, prin efectele sale concrete, conduce la impunerea unei sancțiuni patrimoniale disproporționate în raport cu prejudiciul cauzat creditorului și creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că instanța de fond a ajuns la soluția corectă atunci când a limitat penalitatea la cuantumul creanței principale. O asemenea limitare restabilește proporționalitatea dintre obligația principală și obligația accesorie, înlătură caracterul abuziv al clauzei penale și asigură un just echilibru între interesul legitim al creditorului de a fi despăgubit pentru întârzierea executării obligației și necesitatea protejării consumatorului împotriva unor sancțiuni contractuale excesive.

Prin urmare, criticile apelantei întemeiate pe lipsa unei cereri formulate de debitor sunt neîntemeiate, deoarece soluția primei instanțe nu reprezintă aplicarea art.953 Cod civil, ci rezultatul controlului obligatoriu al caracterului abuziv al clauzelor contractuale prevăzut de art.1077 alin.(1) pct.6 Cod civil.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că instanța de fond a refuzat în mod justificat aplicarea clauzei contractuale în măsura în care aceasta producea efectul prevăzut de art.1077 alin.(1) pct.6 Cod civil, menținând penalitatea numai în limita în care aceasta nu mai generează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților.

Având în vedere dezideratele menționate, Colegiul Civil constată că judecătorul a dispus în mod întemeiat reducerea clauzei penale disproporționat de mari prin micșorarea penalității până la valoarea datoriei de bază dispusă spre încasare în mărime de 5 119,39 lei.

În sfârșit, nici critica privind cheltuielile de judecată nu poate fi primită.

Contrar susținerilor apelantei, reducerea cuantumului penalității are consecințe directe asupra întinderii pretențiilor admise.

Întrucât acțiunea a fost admisă doar în parte, instanța de fond a aplicat în mod corect dispozițiile art. 94 Cod de procedură civilă privind repartizarea proporțională a cheltuielilor de judecată.

Împrejurarea că diminuarea penalității a rezultat din aprecierea instanței asupra întinderii dreptului material nu modifică faptul că reclamanta nu a obținut integral ceea ce a solicitat prin cererea de chemare în judecată.

Or, criteriul prevăzut de art. 94 Cod de procedură civilă îl constituie măsura în care pretențiile au fost admise, iar nu cauza juridică pentru care cuantumul acestora a fost redus.

Prin urmare, nici sub acest aspect motivele de apel nu pot fi considerate întemeiate.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că, hotărârea primei instanţe este întemeiată şi legală, iar motivele invocate de apelantă sunt neîntemeiate, Colegiul Civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și de a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu art. 385 lit. a) CPC, Colegiul civil,-

Decide:

Cererea de apel depusă de SRL „Star-Net Soluții” prin intermediul avocatului Jigău Radu, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 23.03.2026, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Star-Net Soluții” către Movila Oxana cu privire la încasarea datoriei, penalității de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
judecător Grosu Stanislav

Judecătorii: Țihonschi Alina Mariana Sajin